

Baltimore

Taxmeni

Žena má mě přemlouvala
aspoň deset let,
než farmu svou po tátovi
já prodal za pár set.

A vlak nás potom odvez'
až do dálek za obzor.
Tam, kde ze tmy vstříc
nám svítil Baltimore.

V tý záři městskejch světél,
která stíny mění v den,
mi řekla, aniž by váhala:
A dál už nejedem.

Někdy nadšení je nakažlivý
jako černej mor.
Mně se líbilo,
jak svítil Baltimore.

A potom přišly všední dny
a práce stále víc.
Po práci každěj večer
z okna mávala mi vstříc.

Ač unaven, já nikdy jsem se
nezmoh' na odpor,
když mě táhla tam,
kde svítí Baltimore.

Marně jsem se pokoušel svou ženu přesvědčit,
že městská záře mě vůbec nebaví.
Teď chápu, že už bez těch světél
snad nedokáže žít.

A teď jedu sám zas do těch míst,
kde slunce svítí z hor.
Pro mou ženu
ať si svítí Baltimore.

Pro mou ženu
ať si svítí Baltimore.